

5. Резнікова Н. В. Інституційні актори боргової залежності: роль кредитнорейтингових агентств та міжнародних фінансових організацій / Н.В. Резнікова // Інвестиції: практика та досвід. – 2016. – № 11. – С. 5–9.
6. Ferdinand P. China and the IMF: from mimicry towards pragmatic international institutional pluralism [Electronic resource] / P. Ferdinand, J. Wang. – Mode of access: <http://www.chathamhouse.org/publications/ia/archive/view/193093>
7. IMF 2013. Guidance Note for the Liberalization and Management of Capital Flows [Electronic resource]. – Mode of access: <https://www.imf.org/external/np/pp/eng/2013/042513.pdf>.
8. IMF 2014. Annual Report on Exchange Rate Arrangements and Exchange Restrictions [Electronic resource]. – Mode of access: <https://www.imf.org/external/pubs/nft/2014/areaers/ar2014.pdf>.
9. IMF 2015. The IMF's Approach to Capital Account Liberalization: Revisiting the 2005 IEO Evaluation [Electronic resource]. – Mode of access: <http://www.ieo-imf.org/ieo/files/whatsnew/The%20IMFs%20Approach%20to%20Capital%20Account%20Liberalization%20Revisiting%20the%202005%20IEO%20Evaluation3.pdf>.
10. IMF 2016. Годовой отчет МВФ 2016. Совместный поиск решений [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.imf.org/external/russian/pubs/ft/ar/2016/pdf/ar16_rus.pdf

*Богатирьова Вікторія Євгенівна,
студентка освітнього рівня «магістр»,
спеціальність «Менеджмент»,
спеціалізація «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності»,
Національна академія статистики, обліку та аудиту, м. Київ*

ВПЛИВ ЖОРСТКОЇ ЕКОНОМІЇ НА ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ

Передусім предметна сутність глобальних фінансових дисбалансів безпосередньо пов'язана з концепцією асиметричності глобального розвитку. Йдеться про одну з принципових методологічних позицій, у вимірах якої геофінансовий простір характеризується, з одного боку, внутрішньою структурно-функціональною цілісністю, а з іншого – підпорядковується закономірностям розвитку системи глобальних суспільних відносин, що вирізняється асинхронністю, диспропорційністю та нерівномірністю розвитку [1, с.153].

Фактори, що спричиняють появу дестабілізаційних тенденцій на фінансових ринках постійно присутні в економіці, проте лише тоді, коли вони вишикуються у певну послідовність, за інших «сприятливих» обставинах, вибухає справжня криза. Таким чином, класичні підходи до аналізу інвестиційних рішень виявляються абсолютно безпорадними і не можуть вчасно попередити інвестора про можливі ризики, бо причинами появи дестабілізаційних явищ виявляються, як правило, саме ті фактори, ймовірність

появи яких ці теорії зводять до нуля припущенням про раціональність поведінки інвесторів та ефективність ринків [4, с.273].

Часто вважають, що фіскальна політика (або грошово-кредитна політика) повинні бути спрямовані на усунення розривів виробництва в короткостроковій перспективі. Це ядро політики бізнес-циклу. Тим не менш, з точки зору зростання, управління попитом – це не тільки питання уникнення циклічних варіацій навколо довгострокового тренду неухильного зростання економіки. Йдеться також про створення середовища, яке встановлює стимули для інвестування та підприємницької ініціативи [2, с.179].

На сьогодні дедалі більш очевидно, що реалізація та формування ефективної антикризової програми залежить від вирішення трьох принципових питань: на якій теоретичній базі буде заснована сама антикризова програма; кому потрібно надавати допомогу – населенню (споживачам), фінансовим інститутам, компаніям реального сектору або муніципалітетам, розвиваючи їхню інфраструктуру; якими каналами має надходити допомога (кредити та інші грошові вливання, зниження податків, базової процентної ставки, державні гарантії, девальвація валюти, зміна митних тарифів, державні замовлення на товари, роботи і послуги) [3].

Довгострокове зростання виробничих потужностей залежить від широкого спектру побічних факторів. Поліпшення цих факторів є основною метою структурних реформ, хоча ясно, що з боку пропозиції політика залишатиметься без ефекту, якщо попиту недостатньо, щоб виправдати інвестиції. Ось чому є такою важливою саме більш послідовна та активна макроекономічна політика. Проблема управління попитом в довгостроковій перспективі є більш складною, ніж просто кон'юнктурна політика, тому що потенційний обсяг виробництва не є статичним.

Зазвичай потенційний обсяг обчислюється за виробничою функцією Кобба-Дугласа, яка передбачає повну зайнятість робочої сили і капіталу та задану швидкість технічного прогресу. Довгострокове дослідження виявило, що саме витрати на дослідження та розвиток (R & D), накопичення людського капіталу, інфраструктура, гнучкість ринку праці та ряд змінних ефективності, є головними поясненнями швидкості технічного прогресу, хоча всі інші, глибші причини економічного зростання ще не повністю зрозумілі та досліджені. Однак, враховуючи, що структурні чинники, і особливо технологія, поліпшують економічне зростання, зростання продуктивності є ендегенним чинником загального збільшення обсягу виробництва. Сповільнення фактичного зростання буде знижувати ймовірність раніше визначеного зростання.

За своєю суттю, економічне зростання – це явище, що потребує немалою періоду часу. Ускладненням управління попиту є відсутність в потенційних вихідних потужностей, що могли б бути направлені на задоволення попиту, саме це й буде впливати на рівень інвестицій і, отже, на рівень акціонерного капіталу, а також розробку і адаптацію технологічних інновацій. З іншого боку, позитивний розрив випуску дає поштовх інфляційному тиску, що фактично є й

рушієм, що зумовлює посилення грошово-кредитної політики, все це може у довгостроковій перспективі також скорочувати інвестиції, а також і зростання.

Існує два важелі, через які сукупний попит може впливати на майбутнє потенційне виробництво: по-перше, до негативного висновку щодо розриву настановжують статичні індикатори недостатніх ринкових можливостей (потужностей). Тому негативний ефект розриву випуску буде знижувати інвестиції в майбутню продукцію, особливо коли наявна відсутність збереження попиту протягом тривалого часу.

По-друге, динаміку ринкових можливостей можна виміряти різницею між фактичним і потенційним зростанням ВВП. Якщо фактичне ВВП зростає швидше, ніж потенційне, негативний розрив скорочується; якщо він відстає від потенційного, динаміка на ринку погіршується, і це прискорить втрату інвестицій і потенційного зростання. Таким чином, негативне диференціальне значення між фактичним і потенційним ВВП призводить до негативного зворотного зв'язку, що призведе до застою економіки або навіть зануренням у депресію.

Список використаних джерел:

1. Кравчук Н.Я. Концептуалізація глобальних фінансових дисбалансів / Н.Я. Кравчук // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. – 2013. – № 3. – С. 153-159.

2. Резнікова Н.В. Теоретико-методологічні підходи до визначення природи економічних дисбалансів в контексті кризових потрясінь / Н.В. Резнікова // Вісник Донецького національного університету. Серія В. Економіка і права. – 2012. – №1. – С. 177-184

3. Резнікова Н. В. Стабілізаційні програми ЄС як відповідь світовій фінансовій кризі [Електронний ресурс] / Н. В. Резнікова, М. М. Відякіна. – Режим доступу: <http://www.nbu.gov.ua>.

4. Резнікова Н. В. Світова фінансова криза як фактор економічного розвитку / Н. В. Резнікова, М. М. Відякіна // Бюлетень Міжнародного Нобелівського економічного форуму. – 2010. – № 1 (3). – С. 271–279.

5. Іващенко О.А. Поляризація й нерівномірність економічного розвитку як домінуюча ознака сучасного етапу глобалізації / О.А. Іващенко, Н.В. Резнікова // Інвестиції: практика та досвід. – 2016. – № 4. – С. 7–12.

6. Іващенко О. А. Проблема економічного розвитку та зростання в контексті подолання глобальних асиметрій / О.А. Іващенко, Н.В. Резнікова / Вісник Одеського національного університету. Серія: Економіка. – 2016. – Т. 21, Вип. 1. – С. 55-59.

7. Момотюк Л. Є. Роль фінансових методів та інструментів у забезпеченні економічного зростання / Л. Є. Момотюк // Науковий вісник Національної академії статистики, обліку та аудиту. - 2015. - №3. - С. 35- 41.

8. Finance for Growth. Policy Choices in a Volatile World. A World Bank Policy Research Report / The World Bank. – Oxford: Oxford University Press, 2001. – 212 p.